

הצנחנית

היא תמי מנדל, צברית מפתח תקווה, שהשתחררה לפני שנה מ"צה"ל. תמי (21) בת לאב שרברב, עבדה כפקידה בקרית אונג, נסעה השבוע לחו"ל, במיסגרת שיטת חברת עמית.

בתפקיד המנהל הכללי של עמית — הוא יוסף צור, רוה, ממושקף, לבוש בהידור, הדואג דאגה מרובה, שמא יפורסם שמו בציבור.

"אני איש שמאחורי הקלעים. איש שלא תופס עמדה מיוחדת. אני רק בורג קטן. אני חי 32 שנה בארץ, ולמולי, לא הת' פרסמתי עד עכשיו."

★ ★ ★

"החתיכים מאנגליה"

כדי להבין יותר טוב את הקשרים בין המנכ"ל מיכאל צור, לבין אחיו, המנכ"ל יוסף צור, כדאי לשים לב לעוד עובדה אחת קטנה.

בלשוננו של יוסף: "מצידי יכולות הבחור רות שבאות אלינו להפליג באיזה חברה שהן רוצות. במיקרה הן נוסעות עם אוניות צי"ם. כי יש לי חוזה עם צי"ם."

אבל זה סתם מיקרה. אולי לא בדיוק סתם, כי יש לו גם הסכר: "החוזה שלי עם צי"ם הוא ל-13 חודש — וזהו הישג שלא משיגים בחברות אחרות. החברות האחרות מוכנות לחתום על חוזים רק למועדים יותר קצרים."

וכן, כשלמנהל עמית יש קשרים מש-פחתיים שאותם הוא לא מנצל לרעה, יש עוד שותף בחברה, שגם לו יש קשרים שי-אולם הוא לא מנצל לרעה. קוראים לו גרשון סטשיק — צעיר יפהפה, איש-חברה ודויל אל-על לפי מקצועו.

הקשרים שלו הם קשרי טיסות. במיסגרת עבודתו באל-על הוא מרבה לשהות בחו"ל, ומדי פעם, כשהוא קופץ לאנגליה, הוא מתקשר עם הסוכנת הלונדונית של החברה, ומרביץ כמה טלפונים לצעירות הישראליות שכבר עובדות באנגליה. הוא שואל אותן מה שלומן, ואיך העניינים, ובדוק אם הכל מתנהל כשורה.

עד עתה באמת מתנהל הכל כשורה, וגרשון, לכן, הוא גם די אופטימי. הוא לא חושש שהצעירות הישראליות תינשנה בחו"ל ותשכחנה את ישראל. לדעתו המצב הוא בדיוק הפוך. "הן תחזרנה לארץ ועוד

התלמידה

היא שולמית סויסה (17), בת לאב כנוני בירוחם, שאין בידו מספיק כסף כדי לממן את נסיעתה. היא קראה את מודעת עמית בעתונים, ואז צץ במוחה הרעיון לנסוע לחוץ-לארץ.

תבאנה איתן את החתיכים מאנגליה.

★ ★ ★

"טבעי שארצה להתחתן שם"

מה חושבות על כך הצעירות עצמן? מה מטרת נסיעתן? מה דחף אותן להיר ענות למודעות הקטנות של חברת עמית? בפרוספקט של החברה נאמר כי "זהו הסדר, לפיו נערה זרה באה לבריטניה ב-מטרה ללמוד את השפה האנגלית ולחיות כחברה במשפחה אנגלית. היא מקבלת חדר משלה, דמי-כיס, ומצפים ממנה שתעזור בכל עבודות-הבית והטיפול בילדים."

הנערות הישראליות, לפחות בחלקן, רר-אות את העניינים אחרת. חלקן שמע גם פעם על המיקרה של משפחת רוקפלר המיל-

המספלת

היא טלילה שפירא (21), ילידת הר ארץ, שלמדה בבית-ספר למספלות של ויצ"ר. "אין לי כעת עבודה, ואם הנוסיעה לא היתה על חשבוני, הייתי נוסעת אפילו היום לאנגליה", הסבירה.

והיא ילידה של מול אסתר שם ואתחתן."

תמי מנדל, לעומת זאת, התקשרה עם חברת עמית במטרה לנסוע כדי ללמוד אנג-לית: "בארץ לא עסקתי מעולם בעבודות כאלה, ובאנגליה כבר סודר לי שאטפל ב-ילדה בת שש ובילדה בת שנתיים. אין לי כאן חבר ואני נוסעת בלב קל — למרות שיש לי סכא בן 92, שקשה לי להיפרד ממנו. זה דבר טבעי שאני ארצה להתחתן שם, אבל זה פרט קטן."

אצל טלילה שפירא העניין פשוט יותר: "למדתי בבית-ספר למספלות של ויצ"ר, ר-אין לי כאן עבודה."

★ ★ ★

למי שייכת הדירה?

יש רק עוד פרט קטן אחד, שכדאי להז-כיר אותו, רק כדי לדעת קצת יותר על בית-החרושת הישראלי הראשון לייצוא נע-רות. הפרט הזה נוגע לזהותו של בעל הדירה בה שוכנים משרדי חברת עמית.

ובכן: הדירה בארלוורוב 53 שייכת ליפה ספיר ולעמוס ספיר, שלכל אחד מהם יש בעלות על חצייה. שני הספירים האלה, הי-גשואים זו לזה, קשורים גם לספירים אח-רים, מפורסמים יותר: שושנה ספיר ופינחס ספיר מכפר-סבא. ליתר דיוק: עמוס הוא בנו היחיד של שר-האוצר של מדינת-ישראל.

הבן של השר נמצא בארצות-הברית, שם הוא לומד, ואת ענייני הדירה המושכרת מנהלת אמו, שושנה. יתכן בגלל העובדה שאביו, פינחס, לא מבין כל כך גדול ב-ענייני כספים.

לכל זה, כמוכן, אין שום שייכות ל-עובדה שמנהל עמית הוא אחיו של מנכ"ל צי"ם, שהוא ילד טיפווחיו ובן חסותו של שר-האוצר, שהוא אביו מולידו של בעל-הבית, שבו מעודדים צעירות ישראליות לצאת קצת מן הארץ.

זה רק סמלי, שחבלה כל כך חמורה ב-כוח-האדם של המדינה מתבצעת לאור-היום, וקשורה קשר מיקרי לגמרי למי שנחשב למיועד לראשות-הממשלה.

יוגר מושל ניו-יורק, שהעסיקה מין נערה כזו, במיקרה משבדיה, שהתחתנה לבסוף עם רוקפלר הבן.

רובן לא מאמינות שהן תנענה בדיוק לסידור כזה, אבל בלב מקננת התקחה שאם לא סידור כזה או לפחות דומה לו.

שולמית סויסה, למשל, היא עכשיו תל-מידת שביעית תיכון, תושבת ירוחם: "לפני שבוע קראתי את המודעה. אני רוצה לנסוע ללמוד אנגלית, ו-אולי גם להינשא, רק שאין לי כסף לשלם בשביל הנסיעה."

או שרה שמאי, שלמדה להיות אחות: "ההורים שלי דחקו מבסוטים מהתוכנית ש-אסע. האמא אפילו ביקשה שאמצא שם בחור טוב. כל המשפחה עזרה לי במימון. שם אקבל חמש לירות שטרלינג לשבוע,

הסעה הלונדוני

של חברת עמית התל-אביבית מנוהל על-ידי סוכנת מקומית (בתמונה: מימין), הדואגת למצוא את הפרטים הדרושים על המשפחות האנגליות הנזקקות לעזרת הבנות הישראליות. היא מעבירה פרטים אלה לישראל, וכאן מגייסת חברת עמית את המועמדות, בעזרת מודעות בעתונות.